

نه که رگه نه که رگه نه که رگه

بکریه بو لکله نه وه بره بو جومون

هکامینه نه هلی حهق - بیهقی باش

نه سه ده سئوکه نه لسه صوره فتو کورس به لهر

نه که آه

insititut kurde de paris

کفتہ و پیشینے خان الماس لرستانے یا از پیشو ایان لہر حق بوده

یاران	بجزو شو	سر سہر جہان او ہم بجزو شو
عالم چین کویرہ صداد بوشو	صحرا و سر زمین عسکر بوشو	
سیردان پایہ می اجل بنوشو	بابویری قتل فرزند بکوشو	
پدر و قیمہ فرزند بفروشو	پردہ نہ روی کار عصمت نبوشو	
نہ ملک دامان عسکری میو	پے سر بیایے نوری میو	
ترقیہ ناغافل حیرری میو	آشوی مصطفای حسری میو	
فرہ فرورہ طیارہ فاکھور	نہ زمین آتش محیزو و جور	
ایرانے زلیل زدہ تیر خار	فرزند بے پدر مکر و فرار	
آہن مرکوان دوندہ چالاک	بے خوف نہ کوہا ردوان نرو کی	
صدای ہی بگریجہا نی محیزو	اروپا ندودا آتش موسزو	
کوان امور لبونہ ضرب لویان	گلہ بے صاحب کیلود جو پانی	
صدای شین کرم نہ عالم خیزو	سر و لاشون و ہم ہریرزو	
زمین نصرت لبونہ لوی لاشہ	لاشہ جوانان سبو و خاشہ	
ہردالے لاشہ بکشیو پے ویش	شاد سبوش ہر کس شیک ویش	
طفالان بے مادر و کوا لوہ	طوفانے ہزار و رروا لوہ	
رومی سواران تیغ کین نہ کف	قدیم ترکیان مجوم بدن صف	
ایران بے تقاص حین سیاوش	کین تقدیم نہ کف تیر انداز تحش	
افلیس و ارس شرب و عجم	چین آلمانی دم بنو نہ ہم	

ارمنی ارمان ترک استبول طبری و تاتار فضل و فضول
 سرسبز جهان دغل و جنگ بو بوضه لے دلشاد بوضه دلنگ بو
 ایران جای مصاف جنگ و دعوا بو یگان بے بسکن زنیو ماء و ابو
 تنیا سواری و لقیوہ بیکو عالم نہ روی زینوہ
 بچو سواری نہ یمنوہ جهان میچو ویک دیوہ
 سقام صورت و درویشی بے پروا بے خوف نے کیش اندیش
 ہون سیاوش مجوش و تین سوار ظہور کے نہ مغرب زین

خان الامن سوار جہ نو فخر و
 زبور زنیوہ عالم بیزو

درویش لاجپن کا ازبک و درویشا درجیم اسدراکہ شریبنی وقت مرحوم عبدالعزیز
 کوش ۴ ذرا دلہ

شفق شکاوا شفق نہ غبار شکاوا
 قاصدہ نہ بہت شترہ سوا و بجل بے قص علیہ الہ یاوا
 فرمانداریم کو سوارہ دیم دس وقوہ بیغ نہ لغارہ دیم
 یقش و چقال داہو گیران ذاتش نہ ہنورا فاو اسیران
 ہیر مردوسی بیگالش ونہ حق منظوری مسانیم چنہ
 قش قاتن نمان ماش روز کشینہ میو حوالش
 مذہبم دی برق لزل رو کردیم حوالہ قلہ دالہو

پشترینی و راز تیموریان مارا که گشت از درویشها را هر حق بسم
ترجمه به فارسی شده در ۹۰ نود سال پیش گفته شد

یک آئین عظیمی اندرین بدست آید رنوش خاک در شوی ز جوش مصرت آید

چو در داز مصر بر خیزد به خشت و مرد آمد به ملک روم یعنی در زمین خورش آید

چنانی بار دلبسته بر تاره چرخ را بر خشت آید که از پسته به بالا خیزد از بالا پست آید

قاصد ز حق شود پیرای ای از با بد به فرق انگلیس و روس هر باطل نیست آید

چه ریزد انگلیس و روس در این پیران چندی ضد ایوان راز نو بر بندت ای نیست آید

به رفعت کج دعوی کندت ای و جمعی را به گشتن مید به چون از برای بندوبست آید

به زیر پای خود گسسته داعی از عباداری به پیچید پای بسیاری که چون ماهی نیست آید

چه شد پیران از ایشان بر رخ شمره خوش عجب نظم نادر حکمی از ایران بدست آید

چنین آوازه ارشاه خراسان است در گشته هر کس دید گفت این فتنه از آن چشم آید

سیدی خوانده تیمور از ورق وین کار بگردد چنین خوانم شدن در حکم زدن انگشت آید

نخل درویش ایاز خادما گنبد حضرت پیر موسی در کردند
نبت خیر از رستان حقیقی میطلبم - عصر ایاز

د قاجار
دروش ققارندی دره پیش گفده راجع بکشتن مرسوم ناصرالدین شاه

قادر فترن

زیرک مواچوخت ره برن

دلایع آمانه لبطه بنتر

ماچو فرماندار فرمان وردارو

تیر انداز پیرش لوان ادپارینز

بدونه بگر سار سربنگ

نه ارض موسیر و حوین شای قح

پر شنش نه طرح هومین سیا خوش

خلاص لوانا رینه جامه جمهور

پای طوق نصرت بو شتر باران

دم مدو آشور زلزله کاهتات

عالمو و جا خضرانه خانان

شاران و سگوی سواران سبو

هفت سال چون بگرو یاران بزنان

اوسا لودمانا بظهار بو

میو و روی کار زندیو مستوفی

عیاران پیش مهر نسیمی

گت اظهار مپونه پیش ونه پس

حوالان یلیگ ثبت دفترن

قاصد حواله قتل قجران

چالاک تعجیل بیم دادن خور

زام نصرالدین دو اندارو

هوشیار برو ختن بگرو آخیز

هوشش هفت طوق زین بگرو

مرزو پایه گا و چینی حجر

کلی غضای خاین نه عالم بووش

پاکدو لو و زراخ جدی جام نور

تاراج بو طوما تاج زور داران

ظالمان زبون روی سربت

خاپور مپوخت خاک خاندان

فوت موت مرگ هزاران سبو

میو یوسقام چور قرنه جهان

دور بگنواو دس گے داران نو

حکمت منیو و جای شاه صفی

درس ورده قدیم عباس تعلیمی

هریک مقامه بگرو و دس

د قاجار ناصرالدین شاه

قاجار ناصرالدین شاه

قاجار ناصرالدین شاه

د قاجار ناصرالدین شاه

ه شبه را باند خوانند

دردان خسرو سلطان
شکرین مصافحان
راکامی حکیم نردان
لکسه کلا درت به عین
کلا خانه فرزند عین
دانش طوطی لفظان
درداره جمع ذرات با آن
شبنه را نیافت عام
وین دروغ جهان عام
مبارک عهد کسوف ریس
چشمه حکیم دیکان او
حقیقت و دس هون بین او
زری شایان لغت کسان
دکان در پر عهد در آن

زبان لادریخ به ایم
کیره نند برادرمینم
تیمور عادل حکیم
سیخ رودنه مکر سلیم
تیمورتون و درشتی متهی شوق
تقصیر بر ما دور درون
شماره خانی خازان به شوق
تاریکی حقیقت ظاهر بر شوق

فرزندش آن عالم در دست
ازستان میاگردن
مستخران خون دانت
مخبر اولم درم و کرم
زبان امیران نام
سواران نه بر دلم
باکان به وارن نه بر دلم
که درین بنصیر کور در آن

اه جاره دی جا رهبر او در دست
ازستان میاگردن
مستخران خون دانت
مخبر اولم درم و کرم
زبان امیران نام
سواران نه بر دلم
باکان به وارن نه بر دلم
که درین بنصیر کور در آن

دردان خسرو سلطان
شکرین مصافحان
راکامی حکیم نردان
لکسه کلا درت به عین
کلا خانه فرزند عین
دانش طوطی لفظان
درداره جمع ذرات با آن
شبنه را نیافت عام
وین دروغ جهان عام
مبارک عهد کسوف ریس
چشمه حکیم دیکان او
حقیقت و دس هون بین او
زری شایان لغت کسان
دکان در پر عهد در آن

دردان خسرو سلطان
شکرین مصافحان
راکامی حکیم نردان
لکسه کلا درت به عین
کلا خانه فرزند عین
دانش طوطی لفظان
درداره جمع ذرات با آن
شبنه را نیافت عام
وین دروغ جهان عام
مبارک عهد کسوف ریس
چشمه حکیم دیکان او
حقیقت و دس هون بین او
زری شایان لغت کسان
دکان در پر عهد در آن

دردان خسرو سلطان
شکرین مصافحان
راکامی حکیم نردان
لکسه کلا درت به عین
کلا خانه فرزند عین
دانش طوطی لفظان
درداره جمع ذرات با آن
شبنه را نیافت عام
وین دروغ جهان عام
مبارک عهد کسوف ریس
چشمه حکیم دیکان او
حقیقت و دس هون بین او
زری شایان لغت کسان
دکان در پر عهد در آن

پوسته پیک در (مخکله) - حکم درج حافظه

کجی و قول کجی دگی

اطعمه خوردن دگم

خس و قرا خوردن دگم

پر مغز پد خوردن دگم

بردا بید بردا دوی

رطاب است خورد دگم

تماشای دنیا دگم

سرم بر نه سودا دگم

رود و طوری دگم

بردا بید بردا دوی

برون پر لگر دوی

هر دو صحر نادر دوی

حک سلطان قادر دوی

هر پد چیزی آجو دوی

بردا بید بردا دوی

خاممانی پد طوطی دوی

زخمان هر چیزی دوی

شاهان پد کفر دوی

کام زرد کام زن دوی

بردا بید بردا دوی

دوسا تیر دگم دوی

غلق زبانی هر دوی

دوقاد زنی بی دوی

تشیخ زبان زنت دوی

بردا بید بردا دوی

دوران هر قوی دوی

طیور زخو خبر دوی

سوی پد سر دوی

دکوب دستور دوی

بردا بید بردا دوی

بردا بید بردا دوی
بردا بید بردا دوی
بردا بید بردا دوی

بردا بید بردا دوی

بردا بید بردا دوی

بردا بید بردا دوی

بردا بید بردا دوی

بردا بید بردا دوی

مردی مردان کز دکن سرایشان دگم
بر داسی خلد دکن حریف دنگر دگم
بردا بید بردا دوی

شوش ایرانی دوی
خیل مردان فانی دوی

سروش گران دوی
رفع کس چانی دوی
بردا بید بردا دوی

غنی دگم دگم دوی
شر سباز دگم دوی

صدای توب دگم دوی
رزان دگم دگم دوی
بردا بید بردا دوی

کتاب خفایا دگم دوی
زبان دگم دگم دوی
بردا بید بردا دوی

مردم پد نام دگم دوی
هر صفتی دگم دوی

عابر رنگ دگم دوی
تیغ چغتای دگم دوی
بردا بید بردا دوی

کام قاتر قیام دوی
بگم جالدگم دوی

پونقش پد دگم دوی
هر ساعتی دگم دوی
بردا بید بردا دوی

کتاب خفایا دگم دوی
زبان دگم دگم دوی
بردا بید بردا دوی

مردم پد نام دگم دوی
هر صفتی دگم دوی
بردا بید بردا دوی

عابر رنگ دگم دوی
تیغ چغتای دگم دوی
بردا بید بردا دوی

کام قاتر قیام دوی
بگم جالدگم دوی
بردا بید بردا دوی

بردا بید بردا دوی
بردا بید بردا دوی
بردا بید بردا دوی

بردا بید بردا دوی

بردا بید بردا دوی
بردا بید بردا دوی
بردا بید بردا دوی

بردا بید بردا دوی

Ms. XIV Kungūwar, Fmt, P.

حاکم قاضی رشون

صالح زمانه در جلده

هر دایره پروا در

کار مردان نامردی بر

بازار گری سردی بو

هر دایره پروا در

ماه رویان درستی آگواه لباس سرپستی

باز خوزان خلوتی اجامه سفید خطی

هر دایره پروا در

پناه جبر قرآن در

سلاخیدان قرآن در

هر دایره پروا در

طاعت و جهور در

بازار بلوس در

هر دایره پروا در

دیرج و لکیر در

فرستادن زنجیر در

هر دایره پروا در

insititut kurde de paris

تقریباً در سال ۱۳۲۰
در کتابخانه مرکزی
از خوزان و کنگور

بر چوبی بیخ درد (مخ مقلد به مگرم لیرج صاف صمغ)

بچه و قول که دیکه

رطوبت سردان دکم

خس و قول بزوان دکم

پر منغ به سوران دکم

بر دابیه بردا دوی

رطوبت موارد دکم

تماشای دنیا دکم

سرم بر نه سودا دکم

رود و طور سین دکم

بر دابیه بردا دوی

دیران پر لنگر دوی

هر دو حور نار دوی

حکم سلطان قاهر دوی

هر چه چیزی آجو دوی

بر دابیه بردا دوی

خاصانی به دوط دوی

زغان هر چه دوی

شاهان به کفر دوی

کام زرد کام زن دوی

بر دابیه بردا دوی

دوسه سیر دنگار دوی

انلقا زمانه دوی

ذوق دزنی به دوی

تسبیح ایمان زنده دوی

بر دابیه بردا دوی

هران هر قجور دوی

طیور زخو خبر دوی

سر دوی به سر دوی

دکوب و شور دوی

بر دابیه بردا دوی

بر سستی صردان دکم
دینا بر صفت بر سستی دکم
هر دو لایحه بردا دوی

حاکم سلطان قاهر دوی
هر دو لایحه بردا دوی

هر دو ان کزوف دکن سر بایشان دکن

بر راستی خلف دکن حریف دکن

بر دابیه بردا دوی

شوش ایرانی دوی خیل مردان فانی دوی

سروش گران دوی رفیع دکن چانه دوی

بر دابیه بردا دوی

خیا دکم دنگ دوی شرباز دکن دوی

صد ایرتوب دکن دوی دران دکنه دوی

بر دابیه بردا دوی

کفتر خلفان و جس دوی زینان دوی

مهربانی کت سست دوی نفع دران دوی

بر دابیه بردا دوی

مردم پانام و دکن دوی بر صفتان دوی

عابر رنگ و دارنگ دوی تیغ جفتان دوی

بر دابیه بردا دوی

کاماکا قتر قهار دوی جنگ جایدک موارد دوی

پونقش دکن دوی بر سستی ستار دوی

بر دابیه بردا دوی

ناتالینج رنگار دوی
ریشی رشم رطوبت دوی
دکلم و شور و کام دوی
دینا بر سستی دوی
هر دو لایحه بردا دوی

هر دو لایحه بردا دوی
هر دو لایحه بردا دوی
هر دو لایحه بردا دوی
هر دو لایحه بردا دوی
هر دو لایحه بردا دوی

حاکم قاضی رشون
صفا زانه در عهد
مرد بگوش بر عهد
چا لاک سوار بر عهد

هر دایمیه بردا

کار مردان نامردی بو
بازار گری سردی بو
مردان زند زرد بو
کم مرد دل دردی کو

هر دایمیه بردا

ماه رویانی دیتی x گویا لباس سر پستی x آواز ساز زلف = یو x ناله کوس حیدری
بام خندان خلوتی x جامه سفید خط خطی x لاله رضای عنبر x دانه در پستی
هر دایمیه بردا

پاه قجر قرآن دمی
سرمهیدان قرآن دمی
کشته افکنان دمی
سستی میز قرآن دمی
هر دایمیه بردا

طاعه و جهور دمی
بازار بلور دمی
چینی ففصور دمی
گلنگ جهور دمی

هر دایمیه بردا

دیرج دنگر دمی
فرنگستان زنجیر دمی
خیش تان دمی
دران دروم بخیر دمی

هر دایمیه بردا

insitut kurde de paris

خوارشده بیخ زده
در کمال در کمال
از خوارشده ایام رسا

XII (9)

دفتر عباس

insititut kurde de paris

ستارہ یک رنگ ہاں روم شوق ستارہ یک رنگ
 منیش رہند رو بہ داوا جگ یا دام حضور وینہ لال رنگ
 ہر وقت مشنوم من گوش او رنگ دانہ مومنم شو نچہی ار رنگ
 ارزنہ کشتی میم چاہ شیم خلاصم دست رستم مومیم
 مگر ہم رستم بر آروم نہ بند بر شہ نظم ترکان پرن
 شادم کے ودین یا وینا میل تار نوہم شان دخل ہوم گل
 نغای کنجہر داو لادہ کین سہ طفیل کر دم سحر نویہ ان

عس ہم حکم ستارہ یک رنگ

بغفش انجمن زروی نقش رنگ

یاران شہی ہے یا دام دجا کہ شہی ہے

ہر شہم نجائہ خلق الہی ہے من آئینہ عین حورم ہی ہے

شمالی آما حورم کرد تالان شدم کرد در سنج برده چہ لان

ادفت بگرم رفتم بر دودہ گڑہ مکر کار دنیا م کردودہ

جملہ مردانم نہ کایناتش جارودام دکان روی سرب طش

ایستہ کن کشن پیم شردہ نرگانے خوا جام یا او پیم

عباس مکرل کافانہ قدیم

بعضی بے شرطان و دین پیم

دلہ تو صلوات راسخ علیہ پیم تو صلوات

ہر دم و شیرہ نہمانے صلوات پے کے پوشاے آذیت و صلوات

بادہ نوشے پیم خانہ خرابت ذرم نہایت نہایت پڑ سادات

چون دلہ نہ کان بزل پیم وند زنگ ز روی صلوات جائہ کا فورڈ

آراستہ دکان دانہ قدرتے خیرانہ سرحد پری شہرتے

ترک بلائے آخیر کردیہ ارزان کردیہ شہادت ای خور

عجس گبیر رویت در پیک
معنوقت مقام برج نواظک
دلہ سنگ سرد بکر دبا لین ہفتہ سنگ سرد

بوہنی و شون بے شہطان گرد بے شہطان مدن زونجا دست درد

نکس تا دسر مود حریف خار بجا کہ گل کے گردن ظریف

سفیدم پوشان سیاہ و روش دور مدود ایم دال نہ و روش

دشتر بستنم کمر گا دقد بند بدرین پردوغی رہو بند

حق بارہ مان کرو رحم خیر عروس پردم عاشق بود سیر

عجس نے منزل بیابان دیر
کرو اس کلام دیش کردن خیر
ستہ حق زانو داغم بے دوستی ستہ حق زانو

با دستہ پے پس نوانو تاوردی است ہنس سہانو

کسی تهر حق وانا پشته کس حکما گنت بجر مینای اوست

میناش ریزه بے من دسر گردان ریش گفت او تون هته هر دن

ع ای دوستان کمر شته کار همیشه نمیشان داسید وار

ود عا داکمین و عفا پور لاله شکت دن و تپ سپاه اوله

بوانان دفتر شتی ژره نو ناکس فرار کن نتوی ارک او

ورداران سیوان شاهی دلپوزار نه مابین مال ریش و حنا فباز

عباس دی طلب خصلی اران

نش خه دخت حنا فباز ریش

یاران کارخانن الماس سر جو بش کالای کارخان

پسلی نه گردش حرج زمان سرری صفت برسام خان

من و موعده بشکونو لانه م نه حور طهات ریشن بو داعم

تا که پروان مست بوند و قم یک سوزون نشعد و قم
 چند کسفت نشون را که رت بنی و سکه سبک و در دین رهی
 حضرت محضر مدشان درو آبیار آوشان بری زین حج
 سیاه صفان شکر در رای پیر جلا مصری مادرش گنیر

عباس مهر دال نمانش کرد
 رونمایی صلا سحر آرزاد و برود

insititut kurde de paris

Ms. XIV (L) Funt, R

insititut kurde de paris

کتابخانه
موسسه
فرانسوا
مورس
پاریس

XIV

Ms. (9) Fmt. e

insititut kurde de paris

کتابخانه دولتی

تکلیف طیفی سفید کرد
جامه بیرون جامه زارل و درو کرد

شهرت تاریخ شفق کرد

لبه پستان پستان لیدش برده

گفته همه که مانا پستان

شون شادی گفتند پستان

جامه بیرون جامه زارل و درو کرد
رفش وارط جامه زارل و درو کرد

کتابخانه دولتی

کتابخانه دولتی

کتابخانه دولتی

کتابخانه دولتی

کتابخانه دولتی

کتابخانه دولتی

کتابخانه دولتی

کتابخانه دولتی

کتابخانه دولتی

insitutit Kurde de paris

MS. XIV (g), Fmt, n.

insititut kurde de paris

XIV
MS. (L) Fmt, b

insititut kurde de paris

اسلام پر کلمہ
حق پر راہ رخ پر
الہی طاقت کجا
حقیقت کلمہ
در آواز آنے میں غم دار
دینا دیکھنے پر عیب
دینا ہر لفظ میں کردار
کردار پر سردی روز شمار
وزنہ فوت مرت فانی
حقیقت کلمہ

عمره سدره و ...
عقدت بان همجا ...
دوق حوران زبا ...
عقب طلم ...
رست پان و ...
ار رسم پان ...
ار فرادین ...
سری نم خان ...
سینھی ...
صفت طلم ...

روحه اوست ...
سند پان ...
مستحق ...
ارضا ...
مستحق ...

ار ما ...
مردم ...
ردی ...
عاقبت ...
ز قهرمان ...
صفت ...
گرددی ...

ار ما ...
مردم ...
ردی ...
عاقبت ...
ز قهرمان ...
صفت ...
گرددی ...

صحیح ...
مست ...
مستحق ...
مستحق ...
مستحق ...

مستحق ...
مستحق ...
مستحق ...
مستحق ...
مستحق ...

Ms. XIV (2) Fmt, I.

جامع و مستدرک
 مع الفطيم القفا قرآن
 جامع زینبی
 دالوف
 سائل مکملہ
 زینب زینب
 وضع صفحہ کتبہ
 ملی دو درگای علم
 لیکتا اولیٰ
 دلم زینب
 لوطه

insititut kurde de paris

زینب زینب

اعراض و اعراض

سوزش و سوزش

حوری و حوری

صمغ و صمغ

دست برد و دست برد

فوق و فوق

فردان و فردان

سیدان و سیدان

سوزش و سوزش

سوزش و سوزش

سوزش و سوزش

سوزش و سوزش

سوزش و سوزش

سوزش و سوزش

سوزش و سوزش

سوزش و سوزش

سوزش و سوزش

سوزش و سوزش

سوزش و سوزش

سوزش و سوزش

سوزش و سوزش

سوزش و سوزش

insitut Karde de paris

و این لاجین

عالم بوی ساری

رود بان قاقاج
سکار بوی ساری

نقش و زلف
بن و شوم

کلید در گرسن
و این گشت قالی ماورد

زور و شوهر پشتم
سجده ما و مرند قاجاری
بوی ساری
نقش سینه ماورد
سما و یا حواله صنم

میران
خط قدره و سکار
خوش رنگا گادایی
بوی ساری
و این گشت قالی ماورد

صنم
منشور
فخر و بزم

روشنه
روغن زردان
خوام
رود و شوهر پشتم
سما و یا حواله صنم

فالمعروف من غير اذعاده

مگینو زوی جهان

من شریک گنج با رکنیم

منیم حاجت کس

دوستان مرگانه ایتم

آما ز ششم حو

بی ملین دو شرط دو آزاره

مهم ہیں صحیح

سایه در در او ان

دا و دونه خرا می اول

مهم ہیں صحیح

سایه در در او ان

دا و دونه خرا می اول

فایز محمد خان صاحب
میرزا دود

مکتوبه زوی جهان
بیدان

نور محمد خان صاحب
میرزا دود

مکتوبه زوی جهان
بیدان

بیت نهن دو شرط دود قاروره
داود میرزا ای اول صاحب
آما نسیم پور و عده صف
مکتوبه زوی جهان
بیدان

مکتوبه زوی جهان
بیدان

مکتوبه زوی جهان
بیدان

مکتوبه زوی جهان
بیدان

مکتوبه زوی جهان
بیدان

رحم کر کہ سر کرد

ناران

سزین شہ ناران تو تھی بنا شہ ران شہ ران
ناکا ناظم تو ہم دیا ناران لفظ کجا
صف صف جین سزانی پسر در دوان
رئو شہ کرد و ان کا رنجی ناران

ساش کاب زندی قمر و ناران
بر سر تری در بق سر ناران
فصہ خانی شہہ شہ ران
حربا شہت جری حصاران

طی باک مہکت باک ناران
لورہ بے سر شہت سر قطران
گرد گہ جینی حصاران
ریزنا بے رانی رخت ناران

سعد زانی حیط باجہ الزار
سعد شہ شہہ شہہ دران
سعدان رمان بے حرم ناران
مزیشت لہ مہر و ناران

روشنی شہ شہہ شہ ران
بصر حور صبر بر سر ناران
نعدون بے نظم از ناران
نعدون بے نظم از ناران

تفتان شہ در دمی ران
ارہم دی شہہ مردہ ناران
اہم شہ شہہ شہہ دران
کہا بے عین زور ناران

۱۷

تارال

سزین شہ ماران شہ شمسی بنا شہ ران شہ ران
کاکا با محرم تو ہم دیا نارال لفظ
صف صف جین سزانی با سر در ران
رشد شہ کر ران کاکا شہی نارال

ساش کاکا زوی حمر و نارال
بر سر شہ روی در برق سر حارال

طافہ فارسی شہ صف ران
حور با شہ بیت حوری حصارال

طاس باک شہی کاکا طارال
دور دے سر شہ شہ طارال

گرد کاکا صفی حور طارال
ریشا بے راکس رخ تارال

سکدر باکی حور با صبر لوارال
سر اشخ حوض مریخی ہر حارال

سکدر شہ کسید سکدر برش درال
سکدر حارال ران بے حور طارال

روشنی شفا شہ شہ نارال
سزین شہ لے دکر دینارال

بصر حور صبر ہر شہ کردن
نور دے بے نظم ناز حورال

سفتین شفا رودی ران
اکھ شہ شہ شہی درال

اردم دی شہ مردہ کردن
کاکا بے حور شہ ہر لارال

۱۷

ترجمه اشعار ایل کیکاووس و انوشیروان که در سده هفتم شده |

(71)

Faint, b

زبان گودی بهمه بزبان فارسی ترجمه شده

Persian

آرم از قبر زرگان مه برون از زیر ابر طاعت عالم کم تا بشکم بازار جبر
گرم کردم در تماشای بینک و شرب و بهر منع نتوانم غمخ از مردم بی تاب و جبر
این چنین بود است و خواهد شد چنین آیدون

روزگاری شده که من بقلید دنیا میکنم سینه پر شور و وفان سر پر شود میکنم
اهل دنیا را در این دفتر تماش میکنم همچو موسی روی خود در طور سینه میکنم
این چنین بود است و خواهد شد چنین آیدون

شعله آتش در ایران می ظاهر می شود آشکارا حکم از سلطان قاهر می شود
هر زمان ظلم و ستم از خلق صادر می شود هر دور شاه عالم گیر نادر می شود
این چنین بود است و خواهد شد چنین آیدون

جمله خاصان دور از شهر و وطن خواهند شد ببلبلان آواره از طرف چین خواهند
پادشاهان کشته به غل و کفن خواهند شد خسروان را روزی به زن خواهند
این چنین بود است و خواهد شد چنین آیدون

ان زمان اسرار پنهان آشکار آید همی زنیست و آئین زیور به شمار آید همی
هر که هست از خوا غفلت بهوشیار آید همی هر که نا هموار شد هموار و خوار آید همی
این چنین بود است و خواهد شد چنین آیدون

دست قاجار خواهد زد که بر سیم وزر بهر عهد تیمورش از خواب گردد با خبر
با سر آید در صف میدان و سازد ترک هر طرف بینی شهر افتند و آتش
این چنین بود است و خواهد شد چنین آیدون

روی گیتی بر فروش از شور و غوغا می‌شود منکر حق در حقیقت خوار و رسوا می‌شود
مدعی افزون ز حد و حصر پیدا می‌شود فتنه‌ها اندر صف این ملک بر پا می‌شود
این چنین بود است و خواهد شد چنین اید و ستان

دسته چابک سواران بیدار نگاید همی روز صید شیر و خنجر و پیک آید همی
یک کل از نیشخ با صد گونه زنگ آید همی عرصه گیتی به چشم خلق ننگ آید همی
این چنین بود است و خواهد شد چنین اید و ستان

مردی مردم سبیل بر کزف اندر شود راستی چون صارم کج در غلاف اندر شود
خلق را سرباه از لاف و خلاف اندر شود گفتگوی مردمان با تلک زب اندر شود
این چنین بود است و خواهد شد چنین اید و ستان

شورش و غوغا عین در ملک بر پا شود وز گرانے درد با بر خلق ارزانی شود
نیک مردی همچو مردان زایل و فانی شود آنکه بود یارمانی دشمن جانی شود
این چنین بود است و خواهد شد چنین اید و ستان

ایدر بیجا گزغم دوران دلے دارم تنگ هر طرفه را باز بنیم با و طام و فتنه
هر زمان در گوشم آید لغزه تو تفنگ کور ایران به عنقه کش خواهد چون
این چنین بود است و خواهد شد چنین اید و ستان

قولش نیکه خلاف عهدش انگیار است لاله‌ها شان خوار و زمرگان شان نادر است
کس در این مردم درستی با جانمردی نخبست نفضل ایران روس برد و ایرانی از آن دست
این چنین بود است و خواهد شد چنین اید و ستان

شکوهان پادشاهی ماهرونی مالتی بیفروشان اندرون با ده نوشان خلوتی
جابه کوتاه و بر بنه سرخ زان تبتی رخت سیمین مخطط هم چه جور جنسی
این چنین بود است و خواهد شد چنین اید و ستان
با نیک ساز

۳۳
بانگ از بخت سر آمدندش سری کوش گهرن کر شود ز آوای کوس حیدری
کلفداران گردینی با هم زلف غبری با خفا به باغبان در دانه های شتری
این چنین بود است و خواهد شد چنین ایدستان

شکر قاجار را یافتند شیر و خود سر بریده تن دریده دیده تردی پر زخم د
منکران را سیل خون جاری ز تن دل پرید بگلد از ضربه دستار بنان تار و پود
این چنین بود است و خواهد شد چنین ایدستان

طاعت مردم دران هنگامه مجبوری شود سینه بازار و برزان جمله بلوری شود
شهر پرز آینه چینی و ففوری شود روزگار بطوانی و سلحشوری شود
این چنین بود است و خواهد شد چنین ایدستان

سیرت از هر گردون بخت دل گزیده ای با شیران که اندر بند و زنجیر آمده
پادشاهان جهان را در بگر تیر آمده روم و ایران در کف صاعده پنجر آمده
این چنین بود است و خواهد شد چنین ایدستان

درویش ما کردی در شهر سال پیش پیش بینی گفته

فاسد و است نه هم	هر وقت جهانی بخرو نشونه هم
انگلیس و ارس عرب و عجم	ترک از نو دار نمی در هم
ترسا و فرنگ از نگیو بودی	هندی و خوشی روم میودی
گاور و گازر داسنی و بحر	شمر ملتانی یزید بی ور
ناصرانی و نضر م ننگ و ماهی	اولیا و ملک بهری دریای
انوس و جوش با هو چینی جیر	ملو سور و مار دالود او او طیر
عرش مقدر تا پشت بقر	بجوش جهان تمام سر سر
جم بوجم آرای شاه نو شین شاه	اسرافیل دم دی ظهور بو ماهی
	پشوی بولط

۴
 لیبو بولبٹہ بارگای زنگانے ہفت سال چوین بکروڑ لوگو کرانے
 شکست کھاناروائے بو خوراک لے میردان و دوائے بو
 بو اول طہند و یک جاہر آخیز بکرو لے قتل کفار
 نرکان سرین بیونہ سردا پینچہ مزدن و روی اسپردا
 نہ بغداد زمین جہان ہو جم دوسرہ سپا بر شیونہ ہم
 ثورث سپا ی مسطفا خیزو سر و لاشہ و لار چوین و بک بیزو
 شقہ طوزین ہارہ ہلو پیر بنیشوا و صبر ک شفا کان شہ
 اشارہ کمنہ شقہ شست نیر نالہ اثر در دم برقیہ شمشیر
 ضربہ ز مورک قارہ قتل پیرہ زیرہ زامداران کزہ قدرہ
 صدای تو پطم سرق بادہ نوش اسپو میر در رہم بکشیون او پیش
 جہان بخر و شو و نیہ کرگ و میش جہان نہ ہرانہ کرو اندیش
 بر شیونہم و تیر و طور نہ چیم ہم بو بیونہ فرزند پدر
 پارہ بو و تیغ برگ تن جہور یک رنگان سوار لال چوین بلور
 یک سپر شہ نہ پر شمشیر بال زرین بگنو او دلے سپا ی تمام سنگین
 بر یکہ نہ کار دس ہفت کشور باطل کے سکے رواج ز یور
 بنیشوا و کشت نایب مان ورگیر و سپردہ سواد ی چان
 سکہ دی نہ مور دین یکا رواج ورگیر و نہ نا و قوض خراج باج
 نیکنو ظلم لبطہ باد گور فنا بو و فوت ظلم جفا و جور
 جم قلامان سان دوریا ن ہر کس بیو شان خلافت شان

مرا و سا قسا کن بو نہ ہم
 ہر کس و خلافت و ش بو خا طر ہم

ترجمه اشعار ایل یک جاف جو انرو اهر تن که در سده حقیقت شده |

(۱۱)
Farsi,
Persian

رمانی کردی بجه بزبان فارسی ترجمه شده

آرم از قهر رنگان مه برون از زیر ابر طاعت عالم کنم تا بشکنم بازار جبر
گرم گرم در تماشای یلک ستر و ستر منع نتوانم نمف از مردم بی تاب صبر
این چنین بود است و خواهد شد چنین آید و آید

روزگاری شد که من بقلید دنیا میکنم سینه پر شور و فغان سر بر ز سود میکنم
اهل دنیا در این دفتر تماش میکنم همچو موسی روی خود در طور سنا میکنم
این چنین بود است و خواهد شد چنین آید و آید

شعله آتش در ایران منی ظاهر می شود آشکارا حکم از سلطان قاهر می شود
هر زمان ظلم و ستم از خلق صادر می شود هر دور شاه عالم گیر نام در می شود
این چنین بود است و خواهد شد چنین آید و آید

جمله خاصان دور از شهر و وطن خواهند شد ببلبلان آواره از طرف چین و جاپ
پادشاهان کشته به غسل و کفن خواهند شد خسرو زنده روزی به زن خواهند شد
این چنین بود است و خواهد شد چنین آید و آید

ان زمان اسرار پنهانی آشکار آید همی زینت و آیین زیور به شمار آید همی
هر که مست از خوا غفلت بهوش آید همی هر که نا هوار شد هوار و خوار آید همی
این چنین بود است و خواهد شد چنین آید و آید

حالت قاهر خواهد زد که بریم و زر بر عهد تیمورش از خواب گردد با خبر
با سر آید و صف میدان و سازد ترس هر طرف بینی شرار فتنه و آشوب
این چنین بود است و خواهد شد چنین آید و آید

روی گیتی پر ضرورش از شور و غوغا می‌شود منکر حق در حقیقت خوار و رسوا می‌شود
مدعی افزون ز حد و حصر پیدا می‌شود فتنه‌ها اندر صف این ملک بر پا می‌شود
این چنین بود است و خواهد شد چنین اید و ستان

دسته چابک سواران بیدار نکند ای همی روز صید شیر و خنجر و پیک آید ای همی
یک کل از نیشخ با صد گونه رنگ آید ای همی عرصه گیتی به چشم خلق رنگ آید ای همی
این چنین بود است و خواهد شد چنین اید و ستان

مردی مردم سبدل برگزین اندر شود راستی چون صاخم کج در غلاف اندر شود
خلق را سر ماه از لاف و خلاف اندر شود گفتگوی مردمان با تکلف اندر شود
این چنین بود است و خواهد شد چنین اید و ستان

شورش و غوغا عیان در ملک بر آید شود وز گران در دما بر خلق ارزانی شود
نیک مردی همچو بر دین را ایل و فانی شود آنکه بود است یار هانی دشمن جان شود
این چنین بود است و خواهد شد چنین اید و ستان

ایدر یغاک ز غم دوران دل دردم نینک هر طرف سر بار بنیم با و طاق و فتنک
هر زمان در گوشم آید نغمه تو تفتک کشور ایران به عنایت خواهد چون
این چنین بود است و خواهد شد چنین اید و ستان

قولش نیکه خلاف عهدش ان گیمار است لاله‌ها شان خوار و ز زمین کا به شان نادر است
کس در این مردم درستی با جوانمردی نخبست نفضل ایرانی روس بر دوا بر آرزایان است
این چنین بود است و خواهد شد چنین اید و ستان

مشکوبان پادشاهی ماهرو یا مرئی می‌فروشن اندرون باده نوشن خلوتی
جابه کوتاه و برهنه سر خزان تبتی رخت سبکین مخطط هم چه جور جنسی
این چنین بود است و خواهد شد چنین اید و ستان

بانگ زلفت سر آمد ز پیش سری کوش گهرن کز شود ز آوای کوس صیدری
کفعداران گرد بینی با جمل زلف عنبری باغها به باغبان در دانه های مشتری
این چنین بود است و خواهد شد چنین ایدستان

شکر قاجار را بفرا شود شمیر و خود سر برنده تن در دیده دیده تردی پر زرم د
منکران را سیل خون جاری ز تن دل پر زد بگلد از ضربه دستار نبدان تار و پیود
این چنین بود است و خواهد شد چنین ایدستان

طاعت مردم دران هنگامه نمجوری شود سینه بازار و برزان جمله بلوری شود
شهر تبریز آینه چینی و فغفوری شود روزگار بهلوانی و سلشوری شود
این چنین بود است و خواهد شد چنین ایدستان

بیرنگ از روز گردون تخت دل گرامه ای با شیران که اندر بند و زنجیر آمده
پادشاهان جهان را در جگر تیر آمده روم و ایران در کف صاعده و نجر آمده
این چنین بود است و خواهد شد چنین ایدستان

درویشی که کردی در شهر سال پیش پیش بینی گفته

مآصد و استنه هم	هر و خن جهان بخوشونه هم
اکلیس و ارس عرب و عجم	ترک از نبودار منی در هم
ترسا و فرنگ ز نگیو یودی	هندی و خوشی روم یودی
گادرو گازرد استنی و قجر	شمر بلقانی یزید بی ور
ناصرانیو نصرم زندگ و ماهی	اولیا و ملک ببری دریای
انوسو و خوش ماهو چینی جیر	مدو سورو ماردالود او او طیر
عرش مقدر تا پشت بقمر	بجو شو جهان تمام سراسر
جم بوجم آرای شاه خورشین شاهای	اسرافیل دم دی ظهور بو ماهای

پشیمو بر لبه

لیٹو بولبٹہ بارگای زنگانی
 شکت سکے ناروائے بو
 بیواوب طنہد ویک جاہر
 ترکان سرن بیونہ سردا
 نہ بقدا درنیں جہان ہو جم
 شورکت سپای مسطفا خیزو
 شقہ طوزین ہارہ ہلو پتر
 اشارہ کمنڈ شقہ شفت تیر
 ضربہ ز مورک قازہ قبارہ
 صدای توپ طم ہرق ہادہ نوش
 جہان بخر و شو وینہ گرگ و میش
 ہر شیونہم و ہترو طور
 پارہ بو و تیغ رگ تن جہور
 یک سپر شہ نہ پتر شمن بال زرین
 ہر یک نہ کار دس ہفت کشور
 بنیٹو اوٹت نایب مان
 سکہ دی نہ مور دین یکا رواج
 لٹکنو طلسم لبطہ باد گور
 جم قلامان سان دوریش ن
 ہفت سال چین مکرور لو و گرانے
 خوراک بے سردان و دوائے بو
 آخیز مکرور بے قتل کفار
 پیچہ مزدن و روی اسپردا
 دوسرہ سپا ہر شیونہ ہم
 سر و لاشہ و لارچون و لگ بیزو
 بنیٹو او جگر شفاکان شہ
 نالہ اثر در دم ہر نقیہ شمشیر
 ریزہ زامداران کزہ قدرہ
 اسپو سیر در ہم کبھیون او جوش
 ہرانہ ہرانہ کرو اندیش
 نہ جم جم بو بیونہ فرزند پدر
 یک زنگان سوار لال چین بلور
 لگنوا و دلے سپای سام سنلین
 باطل کے سکے رواج ز یور
 ورگیر و پردہ سواد ی چانی
 ورگیر و لہا و قوض خرچ باج
 فنا بو و فوت ظلم جہا و جہور
 ہر کس بیوش ن خلالت شیک

مراوسا قساکن بو نہ ہم
 ہر کس و خلالت ویش بو خاطر ہم

۱۴۱۰
اداره شری

۱۴۱۰
مستور و مستن (ادکوی شرف)
maison از افستانه

دستی اوج کوران روی
پالواجه Palawaja

جمع طرز دست است که در آن خلیفه می نشیند
در جمع پهن روی نشیند
مترکینه پاواره Pawar
شروع میزادن و بعد در این فرجه (در جلو خلیفه) چسبیدن در این وقت بیستین
که در پیش میره؛ شش بجزار بوده است در رود نیل بود و گشتی در کج آب گرفته است و در

جمع حاضر نشیند با همبند (در اینجا میزند)

صدقه (ترکت) نقد و غیره

بوزلی بوزلی شکت بیانی (ارباب)

بیانیه او و بیانی

نکوی شری تختم گردن لان
در کوه شری تختم جاد و خنیز است گرفته است
این تخت اینجا زاده است

چینی عنوان گبرانی سان

mejav
نیز از بیست بره گریان که در بر کرده شری
دفع است از میریزد

شری نیز از مجید گریان

عابدین سو

مستن مان پوره ذات بکده اند

اجه بری دیانه

افزوده است مارا اینجا که در کوه شری ذات بکده اند

او بی بیانه

دوره امر و دار است

سازمان

شعری بجز آنچه مجنون کرده

تغزین و غزوات مغزین بریزد و در دوار
دوران و در پاره رختی

اصول
سازمان

عبدی برویار

دستن مان پوره ذرات خاندان *barūdar*

ریش بر کین بافتی نظر جانان

bayāshān

لطان مرو

و باوه از انزای دار بیفته

غلام جو تپو تپو بسوس

بیاید بدو سر
بیو بیو سر

سوخ امر بدو در است

شعری بجز آنچه مجنون کرده لطفم یار شاه سر تا لور

احمر مرو

نیمش *niameš*

خاکم یا ز زردیام هم نگویند

نیمش خالی

بگویم بچکن

از احمده نان یا ز زرده بان

ahmayānān

بگویم نیمه است خالی در نیمه

بگویم بضم ندان شعری که در نیمه و شمار هم

سین او صف من شعری نامی

بگویم از زردیام بگویند هم

نیز مرو

لا روش زردیام بگویند یا *yāswiweš*

شعرون بر ذرا کوی خطا

بگویم بچکن

روان غزوان بر بنیا میا

روان ندان بگویم بچکن

شعری مرو

تسبیب بگویم زردیام خالی

بگویم: بگویم

تسبیب زردیام خالی بگویم

فواجر هم ورد

بیاورد را بگویم هم
بیاورد را بگویم هم
بیاورد را بگویم هم

بگویم بگویم بگویم بگویم

بگویم بگویم بگویم بگویم

hian = kawān

لطان مرو

نه کول لبود جولان در و جفت

داود ندان بخت

سقام بگویم

بگویم بگویم بگویم بگویم

نه بجز جیون سقام بگویم

بگویم بگویم

داد و در مو

دقیقین و

دلاله دشتا و اعلیونه

دکون ذرات و

بنی بنی بنوی و جاتوه

درد و انوه

درد و انوه

دکون کلام و ایان

دکون کلام و ایان ده

دکون کلام و ایان ده

دکون کلام و ایان ده

دکون کلام و ایان ده

دکون کلام و ایان ده

دکون کلام و ایان ده

دکون کلام و ایان ده

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

دکون کلام و ایان

دکون کلام و ایان

دکون کلام و ایان

دکون کلام و ایان

دکون کلام و ایان

دکون کلام و ایان

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

بیان بنی بنی

ص

از موه
جم کثیره

شکله و لایر و ویره و ویره

معدن موه

گین کتوده

بنین بیونه توی کتوده

پارن موه

یاری و د و د

نه کور سزار کل و جز و باد

شور موه

یا ش ر هزاره

لغت یا رین کرد شیم او نامه

لغت یا رین کرد شیم بنار کیم

لغت یا رین

فوس کلیم

ترا داده ن توی است

ص فرس

پارن موه ووش جم کثیره

بنیم دست باش تیا کره

پارن موه ووش بنار کور گرتا رت

میره باش تیار از این ملکان بود

و بزرگان موه ووش تیار

پارن موه ووش گین کتوده

دی طار کلیم دام جنسوه

همه در چند عیر ووش کتوده

گردی بهمان یار و د

سوال بدان کتوده و د

خواجگر کل و د و د

بنیم موه نی سر طاره

بنیم را لازم دام در این سر طار

سول کتوده

پا بنیر کتوده سوار بر دیم

سول کتوده

سول کتوده

ویر wayer : بنین

ویر ویره : بنین

ویر ویره

ویر ویره

کس که صلا در نزد پارن

صلا در نزد پارن

صلا در نزد پارن

صلا در نزد پارن

صلا در نزد پارن

صلا در نزد پارن

صلا در نزد پارن

صلا در نزد پارن

صلا در نزد پارن

صلا در نزد پارن

صلا در نزد پارن

صلا در نزد پارن

صلا در نزد پارن

بچه رانی جرحه بنام

هنا حنی

عالم راه اسی جوڑا بلیت
سین تو عالم راه ترکہ جوڑا بلیت رانی اوری

سید گدرو

بیدر از سقوازیات

بنامت بنیان

بنامت بنیان
بنامت بنیان

در پیر مع بنامت
بنامت بنیان

هم آئی نیان بنامت

هم دسته ورن هم ابر ران آس : او

هم او بنامت بنامت ران از ازا خاک از ایلینج و بنامت بنامت کرسن بدت

بند و ر :

بند و رین در دست سادون بنامت

بند و رین در دست سادون بنامت
بند و رین در دست سادون بنامت

بند و رین در دست سادون بنامت

بند و رین در دست سادون بنامت

ای دسته در

بنامت بنان کران
بنامت بنان کران

بنامت بنان کران
بنامت بنان کران

داد

و عده پی نزا گروپی در

وقتی پی بدان مویه کری

هو : کارو

و عده پی نزا گروپی در

هوا و کارو
hawa wa kari

هوا و کارو
هوا و کارو

hawa na hawa

هوا و کارو
هوا و کارو

هوا و کارو

هوا و کارو

هوا و کارو

هوا و کارو
هوا و کارو

هوا و کارو
هوا و کارو

هوا و کارو
هوا و کارو

هوا و کارو
هوا و کارو

هوا و کارو

سازانت بشه گز دیش روی آسان دزین چه حال یار گهران قوی

بشر را خودت کرد روی گرفته است یعنی در براه دور شده آسان دزین مسه از حال یار قوی میگردد

سید ابوالوفاء مرو

بنیامت کردن

نه گردی طری بنیامت کردن

در بر جمع بنیامت را درست کردن

پاروشم و اخص بنیام آدون

هم بنیام ترا در نوش هم بنیام آدن

پاروشم با اخص بنیامت یعنی را بوجوه آدون

ای ترا نوشته

بنیامین کردن ای ترا نوشته

هم بنیامین ترا نوشتی در بنیامین ترا نوشتی

و مای سلطان یار بنیامین

هم سرش وارون هم سرش نوشته

باید سلطان یار بنیامین خوش خورده و در

ای پوشای سره

بنیامین پوشای ای پوش سره

هم سرش فورده و سرش نوشته است

آوردن یار نارنگی بره

نه سرطای بره پتچر بچر

بنیامین سر پوش و سارا العیوب

از پانده مصلی مدله است

بنیامین یار را از ماه کی بر که گفتند

میرزمو

بنیامت دانه

نه گردی طری بنیامت دانه

آوردن یار بنیامین یار بنیامین

هم بنیام آدون یار بنیامین

هم بنیام ترا ناسر مدله است

بنیامین ترا نوشتی در بنیامین ترا نوشتی

بنیامین بوجو که ترا بنیامین ترا نوشتی

بنیامین ترا نوشتی در بنیامین ترا نوشتی

پادشاه مرده

وز اور میرود همان بنیامین است

بنیامین ترا نوشتی در بنیامین ترا نوشتی

میر با لاد است

از جنی تو من میر با لاد است

بنیامین ترا نوشتی در بنیامین ترا نوشتی

من با تو هم

سر چلانم بنیام قفس

بنیامین ترا نوشتی در بنیامین ترا نوشتی

نسخه از طرف سلطان : سید ابوالوفاء مرو

میرزا محمد بنیامین

Digitized by Google

میرزا
میرزا

مفاتیح: آستانه

میرزانی میرزا میرزا

بنیام یادور دی به نه

الجمادین یکیش چندان

میرزا

میرزانی میرزا میرزا میرزا
میرزا میرزا میرزا میرزا

میرزا

بنیام میرزا میرزا میرزا

حسین دام . بیدار می خواهم
در بندگی باشد

کاوم سلطان مصمم

یادور

از چینی تومس میرزا میرزا
بنیام میرزا میرزا میرزا

میرزا

دادور میرزا میرزا

برای دو دم آوردن

تبع دوم را از غلاف کشیدم که بدادور هم بقوه آن و به نفس آن بنیام

میرزا

بنیام

بنیام میرزا میرزا میرزا

هم آه ستره پوش هم کواهی ذات

هم دسته در آن هم آه بنات

هم دسته در آن هم آه بنات

هم دسته در آن هم آه بنات

طوبه در آن ذات یادور

امان آمان دادور

دادور

نزدیک نقل بنیام یادور
نخاع ذرات که در دست دادور

صدا دادند
سر به چهار

نه حضرت و لوان اوسار

ازن سلطان بو حواله و کار

میں ان سے سر پہ (کہ از
چہ رفتو بقرا نہ منی از سلطان
دراختی نہ بیخ و نه صفا
دو صبح بیخ بستم از پا
در حضرت و رفتی بہار

جلتے ہو
خواجہ رحمت بنیارس بحریم

میرزا

یاش رحمت

التم ایمن باورس و دیم

بنیم ذللین نہ کجھم

بہار میں بزرگوار

ازن سلطان بہ شد فرج حوالہ
آن ارسین نہ یکم سلطان
ہفت: یکہ نہ بیافتنی ازیر

کوشیدت دان

سلفی رو

بنیامت دان

ساج ناز (در زیر
آسمان اشد کہ سلفی زین
در جانی بودینان و دیند کہ
غدا آنجا کتہ ہے
شدہ ہو، یعنی دین

دائیس ہجرتن خواجہ خلافتن
ذاترہ دہار ہجرت کہ کو حلقہ کردار

بنیامین نہ کج خلافتن

سلفی مرو

خلافتن آورد

هم بنیام زانا ہم بنیامی ارد
سلطان نانا نہ لادار

سلطان را نشان داد در
بہین از ازل سرد و قوس راں

بنیامین بہ اندیم بی بنیام
سلطان را نشان داد در

سلفی مرو

بنیام جہازل کوشن

کوشن نانا

داد در ہجرتن مروان
دکم حق سلطان نانا

کہ باقی پودت است
داد در ہجرتن مروان
حق سلطان را نشان داد

پایین زانو و گردن خود را
من حق است که این را
دادن نه طاعت که مصطفی
عصمه میداند تا که حین
باید به دست فرستاد و فرستاد
را به دست طاعت

مصطفی در
نماند من
بیم نماند من
نواکیا ناپرس هفت طاعت
دادن زانای نه طاعت
پارتنه من
هفت هفت من مصطفی هفت

ار مصطفی هفت هفت
هفت است در این
بیم صبا و گم گم است
دادن هفت من تا که حین
خواه که به که که رفته

دادن رها تا و رفته
مصطفی در
بیم باور من تا که حین
مصطفی در
مصطفی در

ار شده است من داد و دینای در این
باید تو به چه چه که حین
زنی احمدی است
بیمیت است

بیمیت است
بیمیت است
بیمیت است
بیمیت است

بیمیت است
بیمیت است
بیمیت است
بیمیت است

سلطان فرید :

زلفی دریا نسا زردی در بره

ذات خوشنشین لاد بره

اگر ادانی قدیش بدره

اگر بیزنی هوش بیره

ورنه تیغ نیز ما خوردت سره

ارادت لایسم شاه فرید

غلامان مرور :

رز بار مرور :

چه شذر دیده

دشز پیره

عجیبم دین چه شذر دیده

عاجوم دین د شذر دیده

چه هیبت سلطای آدی لیدر پیره

شزوری نه سامش ایدلویه

نقوی دیش ناساد ماسیوه

ذاتیوش ناساد هور دیده

احمر مرور :

شزوری استا جیاد هادار

لم عاجدین بر د بار

احمر مرور عاجدین مرور لودار

دستان پیره ذلت خادنگار
شزوری بوزا جیید نه هادار

سلطان زید :

(د) سلطان خود بر

بید بید سر
غلامیم مبد بید بید سر
شزدی جیبا بگردش لنگ
لطفم یارشا ای سر تا دسر

بید بدو سر
میردم گره کن بید بدو سر
شزدوی جیبا بگرد لنگ
لطفم یارشا چه انباد چو سر

(۱۱) اهر سر

[یار زرده نامی]

از اهرنان یار زرده نامی
هدتم چینی منیش خدای
شنان او صافش شزدی نامی

یار زرده نام

بی قول داتزار

از بدوش سر بی قول داتزار

ما زره شزدوی چو دهاد

چه لطف خودم بگرد داتزار

یار زرده نامی

ها از نامی یار زرده نامی

هدتم چینه نامی خدای

از صافش شزدی نامی

اصول

اصول [یا زردی باسی]

یا زردی باسی
بی قتل و آزار

لازمی سر بی قتل و آزار

ماوریه کشوری بکوت دهادله

چه لطف خواجی پیر در آزار

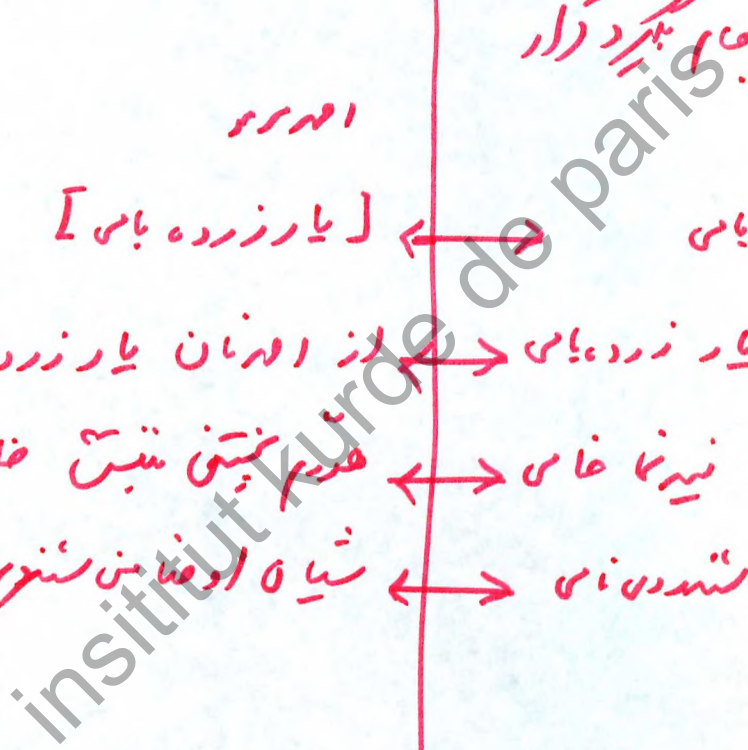
اصول

یا زردی باسی ← [یا زردی باسی]

هالزانی یا زردی باسی → لازم اهل زمان یا زردی باسی

قدم نیکه نا نیرنا غاس ← هر دم نیکه نیکه غاس

لازمی کشوری باسی → شیاه او غاس کشوری باسی

کردن سخنم تا، فرست

۱-... مرا در مانده آنمی کند در آب غرق شوم. و یاران عرض کردند: "ترا بسر آقائی تو سوگند می دهیم در حق این حقیران دعائی بکن بجانب بیایم". از یکر قدرت کامل خود دعا کرد. بر سلطان عالم عیان بود. همان ساعت بحضرت داور فرمود: "گلیم بدوش با یاران بگرد اب افتاده اند. در فلانه محیط می باشند. بروید ۳ و ایشان را بیاورید."

آن حضرت بامر سلطان عالم تشریف را بکنار محیط برد. بقدرت شاه عالم کمند از دوش گرفت. خدا عالم است تا آن مکان شش ماه بلکه متجاوز تر راه بود. کمند را انداخته بدقیقه یاران را بساحل بریا انداخت. و یاران سه دفعه حضرت را زرفشان نمودند و قبول فرمود. یک صد دینار سفید در گوشه عمده حضرت مانده بود. لهذا مراجعت فرمود، بخاک پای صاحب کرم مشرف گردید. صاحب کرم بحضرت فرمودند: "چه آوردی؟". حضرت عرض کرد: "بسر تو آگاه و عیانست. چه ضرور اظهار است". و صاحب کرم فرمود: "اهل زیرانی سه دفعه ترا زرفشان نمودند، قبول نمودی. اما دوشاهی در گوشه عمده تو مانده است، همان دوشاهی سفید را برای اهل سلسله قرار داد نمودم. هر وقت شکلی یا مشکلی برایشان رخ بدهد همان دوشاهی را [که] در راه تو قرار دارم [در راه تو] دهند [و] خدمت نمایند [باید] مشکل اهل سلسله را حل نمائی". و حضرت قبول مطلب فرمود و اهل آن زیرانی ۷ کافر بودند، بالمره اهل حق گردیدند، سر برادر کردار دادند... ۹ قرار اهل سلسله و حقیقت این است بدانند.

۲- وصف شاه عالم. باب. بدانک خدمت از کجا به سینه استند و فرموده شد.

القصة یاران چهارمک با یاران دیده دار و اهل حق در مجلس پادشاه عالم نشسته بودند. همگی کلام می گفتند و حضرت مصطفی مل و شان ۱۰ می رفت و یاران گرم صحبت و خدمت یاری بودند. از قضای صاحب کار یک ضعیفه در آنجا بود. در ذهن او گذشته بود: "کاشکی حضرت مصطفی ۱۱ شوهر من می شد، اختیار می کردم". خلاصه بحضرت عیان بود دست خود بروی چشم گذاشت فرمود: غیبی ندارد. بهر صورت بر پادشاه عالم عیان بود و رای مبارک چنین بود که در راه پادشاه عالم کسی سر دهد. القصة جم یاری مهر گردید و ختم شد ۱. پادشاه عالم فرمود آب بیارند و آب آوردند. فرمود: "مصطفی ۱۱ جمال خود را صفا بده". حضرت بامر فرموده پادشاه عالم جمال خود را صفا داد. بقدرت کامل پروردگار همان لحظه آواز سبعی بحضرت رسید و محاسن او یک چارک ۱۳

۰۱ م: ورم (؟) (کلمه ناخواناست) ۰۴ م: در مانده ۰۳ م: رفته ۰۴ - در متن اینچنین است. ۰۵ م: هر اوقات. ۰۶ م: در راه تو قرار دارم تو قرار دهند. ۰۷ - در متن اینچنین است. ۰۸ م: گرم دارم. ۰۹ م: در رویه (؟) (کلمه ناخواناست) ۰۱۰ م: (بزیان کردی و گورانی): گردن. "مل و شان رفتن" در ~~مطلب~~ ~~یک چار بخت~~ اینجا بمعنی ~~سورگوشن کردن~~ حرکت دادن سر و شانه ها در هنگام زکرات است. ۰۱۲ م: ~~مطلب~~ شده. ۰۱۳ م: یک چار بخت. -

۱-۰۰۰ مراد مانده ^۲ نمی کشد در آب غرق شوم . و یاران عرض کردند " ترا بسر آفتابی تو سوگند می دهیم در حق این حقیران دعائی بکن بجانب بیابیم " . از یک قدرت کامل خود دعا کرد .
 بر سلطان عالم عیان بود . همان ساعت حضرت داد فرمود " کلیم بدوش با یاران بگرداب افتادماند .
 در فلانه محیط می باشند . بروید ^۳ و ایشان را بیاورید ."

آن حضرت بامر سلطان عالم تشریف را بکنسار محیط بود . بقدرت شاه عالم کفند از دوش گرفت . خدا عالم است تا بآن مکان شش ماه بلکه متجاوزتر راه بود . کفند را انداخته بدقیقه یاران را بساحل دریا انداخت .
 و یاران سه دفعه حضرت را زرفشان نمودند و قبول نفرمود . یک صد دینار سفید در گوشه عصاه حضرت مانده بود .
 لهذا مراجعت فرمود . بخاک پای صاحب کرم مشرف گردید . صاحب کرم حضرت فرمودند " زچه آوردی " .
 حضرت عرض کرد " بساتو آگاه و عیانست . چه ضرور اظهار است " . و صاحب کرم فرمود " اهل زبانی ^۴ سه دفعه ترا زرفشان نمودند قبول ننمودی . آسا دوشاهی در گوشه عصاه تو مانده است . همان دوشاهی سفید را برای اهل سلسله قرارداد نمودم . هر وقت تنگی یا مشکلی برایشان رخ بدهد همان دوشاهی را که در راه توفیق دادم در راه تو دهند ^۱ و خدمت نمایند باید مشکل اهل سلسله را حل نمائی " . و حضرت قبول مطلب فرمود و اهل آن زبانی ^۷ کافر بودند بالمره اهل حق گردیدند سر برآوردادند ^{۱۰۰۰} قرار اهل سلسله و حقیقت این است بدانند .

۲- وصف شاه عالم . باب . بدانکه خدمت از کجا به سید اسکندر فرموده شد .

القصة یاران چهارمک با یاران دیده دار و اهل حق در مجلس پادشاه عالم نشسته بودند . همگی کلام می گفتند و حضرت مصطفی مل و شان ^۱ می رفت و یاران گرم صحبت و خدمت یاری بودند . از قضای صاحب کار یک ضعیفه در آنجا بود . دهن او گذشته بود " کاشکی حضرت مصطفی ^۱ شوهر من می شد . اختیار می کردم " خلاصه حضرت عیان بود دست خود بروی چشم گذاشت فرمود عیبی ندارد . بهر صورت بر پادشاه عالم عیان بود و رای مبارک چنین بود که در راه پادشاه عالم کسی سر دهد . القصة جم یاری مهر گردید و ختم شد ! پادشاه عالم فرمود آب بیارند و آب آوردند . فرمود " مصطفی ^۱ جمال خود را صفا بده " . حضرت بامر فرموده پادشاه عالم جمال خود را صفا داد . بقدرت کامل پروردگار همان لحظه آواز سبعی بحضرت رسید و محاسن او یک چارک ^{۱۳}

۰۰۱ م روم (۴) (کلمه ناخواناست) ۰۴۰ م درمنده ۰۰۳ م رفته ۰۰۴ در متن اینچنین است .
 ۰۰۵ م هر اوقات . ۰۰۶ م در راه توفیق دادم توفیق دهنده ۰۰۷ در متن اینچنین است . ۰۰۸ م کلیم را .
 ۰۰۹ م دروبه (۴) (کلمه ناخواناست) ۰۱۰ مل م (بزبان کردی و گورانی) گردن . " مل و شان رفتن " در
 ۰۱۱ م مصطفا . ۰۱۲ م یک چار بخت . ۰۱۳ .
 اینجا بمعنی " سر و گردن گرفتن " حرکت دادن سر و شانه ها در هنگام زکراست . ۰۱۲ م مصطفا . شده .
 ۰۱۲ م یک چار بخت . ۰۱۳ .

از یاری بیرون شد . نزد اقرار خود رفت و کولکه نکن^۴ کردند که اقرارش حضرت رزایار بود . هر چند با اقرار^{۱۵} خود عجز و زاری بیادشاه عالم کردند بخشیده نشد و چهار ملك هم آمدند عجز و زاری کردند امان مسرّوت نمودند صورت نگرفت . سه دفعه عرض الحال نمودند بخشیده نشد . و پادشاه عالم فرمود تا یکی در عوض او سر نهد گناهش بخشیده نمی شود .

القصه سید اسکندر در سنند سال^{۱۷} جاهل^{۱۸} بود و دعوت در دست داشت و بجهت خود دعوت می کرد .

بیادشاه عالم عرض کرد " من برضایت خودم در این باب سر بیادشاه عالم دادم " . قبول فرمود و گناه حضرت مصطفی را عفو فرمود . بفر صورت سید اسکندر نیک کردار تسلیم بدرجه اعلی گردید و پادشاه منصب اول را بحضرت بخشید خلاصه والده سید اسکندر خدمت پادشاه عالم آمد و پادشاه باو فرمود او قل قتل او سن^{۱۹} . با یساران فرمود چونکه عروسی سید اسکندر در میان بود و سردار هر ساله در عوض عروسی او خدمت رنگین و سنگین داشته باشید که او شخص عزیز بود . اول را بحضرت مصطفی فرمود شکرانه یاری آوردند سبز نمودند .

۳- باب . حضرت بنیامین عرض کرد مرّوت باشد تشریف را بسر وعده ارزانی فرمائی و ما را شادمان و خرم^{۲۰} نمائی^{۲۱} . حضرت بنیامین کلام بیادشاه عالم عرض نمودند

کورکوم منمو
 یاساقم سنگیان^{۲۱} کورکوم منمو
 فره عطر^{۲۲} عطار مدممو
 مرد مایه دار او جم مرصمو

گمهرشاهی^{۲۴}

کورکوم نه جما
 یاساقم سنگیان^{۲۱} کورکوم نه جما
 شوان مروان^{۲۵} پی مردان زما
 بی شک پی مسکین بزه ایش نمسا

کورکوم^{۲۲} برشتن
 یاساقم سنگیان^{۲۱} کورکوم^{۲۲} برشتن
 ترشیم کیانا شیرینم نشتن^{۲۶}
 دولت اون بی او دشتن^{۲۷}
 یا هو اول آخرم یار .

۱۴ . چنین است در متن . احتمالا تصحیفی از اصطلاح ترکی " گوللگه لنمک " باشد بمعنی " رفتن و بسایه نشستن " - در اینجا مقصود " از جمع یاری خارج شدن و بیرون از آن نشستن " بعنوان تنبیه شدن و خود را گناهکار دانستن است .

۱۵ . م . باقرار . - ۱۶ . م . الحا . - ۱۷ . اصطلاح عامیانه بجای عبارت ز " سن " و سال " . - ۱۸ . جاهل جوان .
 ۱۹ .

۲۰ . م خورم . - ۲۱ . م سنگیان . - ۲۲ . م کرکوم . - ۲۳ . م علو . - ۲۴ . در متن ز گمهرشاهی " با مصراع بعد در یک سطر نوشته شده است گوهرشاهی کورکوم نه جما .

۲۵ . م روان . - ۲۶ . م نشستن . - ۲۷ . م دولت اون برشتن .

از یاری بیرون شد . نزد اقرار خود رفت و کولکه نکن^۴ کردند که اقرارش حضرت رزبار بود . هر چند با اقرار^{۱۵} خود عجز و زاری بیاد شاه عالم کردند بخشیده نشد و چهار ملك هم آمدند عجز و زاری کردند امان^{۱۶} مروّت نمودند صورت نگرفت . سه دفعه عرض الحاح نمودند بخشیده نشد . و پادشاه عالم فرمود تا یکی در عوض او سر نهد گناهش بخشیده نمی شود .

القصّه سید اسکندر در سنند سال^{۱۷} جاهل^{۱۸} بود و دعوت در دست داشت و بجهت خود دعوت می کرد . بیاد شاه عالم عرض کرد " من برضایت خودم در این باب سر بیاد شاه عالم دادم " . قبول فرمود و گناه حضرت مصطفی را عفو [فرمود] . بھر صورت سید اسکندر نیک کردار تسلیم بدرجه اعلی کردید و پادشاه منصب اول را بحضرت بخشید خلاصه والده سید اسکندر خدمت پادشاه عالم آمد و پادشاه باو فرمود: او قل قتلی اوسن^{۱۹} . با یاران فرمود چونکه عروسی سید اسکندر در میان بود و سر داد ، هر ساله در عوض عروسی او خدمت رنگین و سنگین داشته باشید که او شخص عزیزی بود . اول را بحضرت مصطفی فرمود شکرانه یاری آوردند ، سبز نمودند .

۲- باب . حضرت بنیامین عرض کرد: مروّت باشد ، تشریف را بسر وعده ارزانی فرمائی و مارا شادمان و خرم^{۲۰} نمائی " . حضرت بنیامین کلام بیاد شاه عالم عرض نمودند

کورکوم منمو
یاساقم سنگینان^{۲۱} کورکوم منمو
فره عطر^{۲۳} عطار منمو
مرد مایه دار او جم منمو
گوهر شاهی^{۲۴}

کورکوم نه جما
یاساقم سنگینان^{۲۱} کورکوم نه جما
شوان مروان^{۲۵} پی مردان زما
بی شک پی مسکین بزهاپش نما

[کورکوم^{۲۲} برشتن]

یاساقم سنگینان^{۲۱} کورکوم^{۲۲} برشتن
ترشیم کیانا شیرینم نشتن^{۲۶}
دولت اون بشی او دشتن^{۲۷}
یا هو اول آخرم یار .

۱۴ . چنین است در متن . احتمالاً تصحیفی از اصطلاح ترکی " گولگه لنمک " باشد بمعنی " رفتن و بسایه نشستن " - در اینجا مقصود " از جمع یاری خارج شدن و بیرون از آن نشستن " بعنوان تنبیه شدن و خود را گناهکار دانستن است .

۱۵ م : باقرار . - ۱۶ م : الحا . - ۱۷ اصطلاح عامیانه بجای عبارت " سن و سال " . - ۱۸ جاهل : جوان .

۱۹

۲۰ م : خورم . - ۲۱ م : سنگینان . - ۲۲ م : کرکوم . - ۲۳ م : علو . - ۲۴ در متن " گوهر شاهی " با مصراع بعد در یک سطر نوشته شده است : گوهر شاهی کورکوم نه جما .

۲۵ م : روان . - ۲۶ م : نشستن . - ۲۷ م : دولت اون بر دشتن .